

det er jo kun et Stimulationsmiddel, et Oplivelsesmiddel, der bag efter igjen virker bedøvende paa Individet. Vil derimod den høitærede Minister gaa med til paa Tolb- loven navnlig at afstasse Sukkertolden, vil jeg gaa med til her at give ham Statten paa Spiritus, forudsat at den bliver saa høi, at den virkelig kommer til at virke hæmmende. Naar det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen), som han sagde, vilde spørge sine Vælgere, om de vilde være med til at give Mere for deres Spiritus, naar de kunde faae Lettelse paa andre Omraader, vil jeg sige det ærede Medlem, hvorledes jeg antager, at hans Vælgere vilde svare ham. De vilde svare ham omtrent som saa: Vel, vi vilde gjerne have Lettelse paa disse Nødvendigheds-gjenstande, vi vilde gjerne have mange humane Ting fremmede, men vi mene overhovedet, at vi kunne ordne vort Finantsvæsen herhjemme saaledes, at vi kunne faae det sammen med de Indtægter som vi have nu, uden at vi behøve at forlange nogen større Statteindtægt. Det er ogsaa min Overbevisning, at det vilde vi kunne naae, naar vi førte en fornuftig Finantsusholdning med de Benge, der allerede nu komme ind i Statskassen, men det er jo ikke til Hinder for, at vi omlægge vore Statter saaledes, at de ikke komme til at hvile paa de virkelige Livsfornødenheder. Naar der er blevet sagt, at en høiere Stat paa Spiritus ikke særlig vilde virke i den Retning, som man har tænkt sig, nemlig til at Forbruget bliver mindre, kan jeg i saa Henseende henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen). De Udtalelser, han fremsatte, synes jeg var meget overbevisende. Jeg skal kun minde om, atovre i Sverige og Norge, hvor vi have de store Statter paa Brændevin, er Forbruget sunket saa enormt, at man deri kan hente det bedste Bevis for, at den store Stat, der er paa selve Brændevinet netop er det, der gjør, at Forbruget er sunket saa langt ned, som det er (Berg: Drukkenfaben er større). Det ærede Medlem siger, at Drukkenfaben er større, jeg siger, at det er bedre, om vi havde 1 pCt. af Befolkningen drukken, end om vi maaste havde 50 pCt., der stadig gil med Bjørn paa, og hvis det ærede Medlem fastholder den Opfattelse, maa han indrømme, at det Første alligevel vilde være en Fordel. Jeg vil minde om, at man i Sverige og Norge svarer til Stat og Kommune en Spiritusstat af 70 til 80 Ore, herhjemme i Danmark svare vi kun 8 Ore, i England, hvor Forbruget er sunket saa enormt, svares der 183 Ore, i Holland 81 og i Frankrig 86 Ore. Men hvorledes er nu Stillingen overfor Forbru-

get? Den er saaledes, at der for Exempel i Sverige og Norge kun forbruges omtrent 5 Litre pr. Mand over 20 Aar, altsaa pr. voksen Mand, i Tydskland 39 og herhjemme i Danmark 67 Litre pr. Mand. Jeg synes, at det er Tal, der tale for, at vi, dersom vi gjøre noget Virkeligt ogsaa kunde naae til betydeligt at hævde de Ulykker, der afstedkommes ved den megen Drikken af Spiritus. Denne Ulykke strækker sig nemlig videre, end man undertiden gjerne vil tro; thi den ikke alene bidrager til at berøve Familien det Nødvendige til Livets Eksistens, men det er oveniud ikke saa sjældent, at den ligefrem ogsaa forstyrer Familielivet. Derfor siger jeg, at kunne vi gjøre Noget for, at det Tal i Befolkningen, der saaledes, havde jeg nær sagt, er meget uheldigt stillet i Samfundet paa Grund af Spiritusen, bliver formindstet, ville vi gjøre en god Gjerning. Derfor har jeg været med til ogsaa i dette Folkething ikke alene i Aar men ogsaa isjor at indbringe et Forslag, hvorved jeg vilde søge at lægge det i Befolkningens egen Haand, om den overhovedet vilde have Udskæntning ude paa Landet eller ikke; thi jeg er overbevist om, at desom det bliver lagt i Befolkningens egen Haand, vil der ikke blive disse mange Smugtroer, vi nu have, og saa vil for Exempel det Bæverste Ol, der er i stærk Fremgang ude i Befolkningen vanskelig finde Afkæntning paa Landet, og Smaahandlere med Samme forsvinde i Fremtiden. Derfor siger jeg, at jeg vilde meget beklage, om det høie Thing vilde følge de Tanker, som bleve fremsatte af det ærede Medlem fra Rjøge (Hörup). Det er min Overbevisning, at Folkethinget vil behandle dette Forslag baade sagligt og grundigt, behandle det i Forening med det Tolbløvsforslag, som for Diebliffet ligger i Landstinget, saa at vi komme til at regulere Samfundets Udgifter til Staten paa en Maade, som bedre svarer til Evnen, og paa en Maade, der gjør, at man kommer til særlig at betale Stat af de virkelige Luxusartikler. Jeg vil derfor meget anbefale at vi grundigt og velvilligt behandle dette Lovforslag; kun vil jeg sige, som jeg har sagt før, at det, der først og fremmest ligger mig paa Sinde, er, at vi maa betydelig høiere op med Statten, og at vi maa se at føre en Del af den Indtægt, der derigjennem kommer til Staten, tilbage til Kommunerne, saaledes at den kommer de virkelige værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet tilgode og maaste bevirke, at vi ikke faae saa mange ind under Kommunen som hidtil, bevirke, at vi faae den store Tilgang til Kommunerne stoppet, som der har været i de sidste